

श्रीविष्णुस्तुतिः (कविसूक्तिभ्यःसङ्कलिता)

shrIviShNustutiH (kavisUktibhyaHsankalitA)

sanskritdocuments.org

May 12, 2018

shrIviShNustutiH (kavisUktibhyaHsankalitA)

श्रीविष्णुस्तुतिः (ऽविसूक्तिभ्यःसङ्कलिता)

Sanskrit Document Information

Text title : viShNustutiHkavisUkti
File name : viShNustutiHkavisUkti.itx
Category : vishhnu
Location : doc_vishhnu
Proofread by : PSA Easwaran psawaswaran at gmail.com
Description/comments : Edited by S. V. Radhakrishna Shastriji
Acknowledge-Permission: Mahaperiaval Trust
Latest update : April 12, 2018
Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

May 12, 2018

sanskritdocuments.org

श्रीविष्णुस्तुतिः (कविसूक्तिभ्यःसङ्कलिता)

नमस्त्रिभुवनोत्पत्तिस्थितिसंसारहेतवे ।
विष्णवेऽपारसंसारपारोत्तरणसेतवे ॥ १ ॥

आदिमध्यान्तरहितं दशाडीनं पुरातनम् ।
अद्वितीयमहं वन्दे मद्भस्त्रसदृशं हरिम् ॥ २ ॥

लक्ष्मीकपोलसङ्कान्तकान्तपत्रलतोज्ज्वलाः ।
दोर्दुर्माःपान्तु वः शौरैर्धनस्थायामडाङ्गलाः ॥ ३ ॥

जयति स भगवान्कृष्णः शेते यः शेषभोगशय्यायाम् ।
मध्येपयः पयोधेरपर एवाभ्योनिधिः कृष्णः ॥ ४ ॥

अतिविपुलं कुययुगलं रत्नसि करैरामृशन्मुहुर्लक्ष्याः ।
तदपहृतं निजलृष्टयं जयति हरिर्भृगयमाण एव ॥ ५ ॥

जयति स नाभिर्जगतां स्वनाभिन्प्रोद्भवज्जगद्धीजः ।
दोमोदरो निजोदरगह्वरनिर्विष्टजगदण्डः ॥ ६ ॥

श्रीकरपिहितं यक्षुः सुभयतु वः पुण्डरीकनयनस्य ।
जघनमिवेक्षितुमागतमज्जनिभं नाभिसुषिरेण ॥ ७ ॥

श्यामं श्रीकुयकुङ्कुमपिञ्जरितमुरो मुरद्विषो जयति ।
दिनमुभनभ एव कौस्तुभविभाकरो यद्विभूषयति ॥ ८ ॥

प्रतिभिम्भितप्रियातनु सकोस्तुभं जयति मधुभिदो वक्षः ।
पुरुषायितमव्यस्यति लक्ष्मीर्यद्विष्य मुकुरमिव ॥ ९ ॥

केलियलाङ्गुलिलम्भितलक्ष्मीनाभिर्भूरद्विषश्चरणः ।
स जयति येन कृता श्रीरनुत्तुपा पद्मनाभस्य ॥ १० ॥

रोमावली मुरारेः श्रीवत्सनिवेशिताग्रभागा वः ।
उन्नालनाभिनविनस्थायेवोत्तापमपहृतु ॥ ११ ॥

कमलाङ्गुलकनकायलजलधरमाभीरसुन्दरीमदनम् ।
 अधिततशेषकृष्णवलि(सु)कमलवनभृङ्गमथ्युतं वन्दे ॥ १२ ॥
 श्रुयादम्बुधितनयाधरसमास्वादयन्मुरारिरथम् ।
 अभम्बुधिमथनकलेशं कलयन्विकृतं य सकलं य ॥ १३ ॥
 श्रीधाम्नि दृग्धोदधिपुण्डरीके यश्चाञ्चरीकथुतिमातनोति ।
 नीलोत्पलश्यामलदेडकान्तिः स वोऽस्तु भूत्यै भगवान्भुक्तुः ॥ १४ ॥
 वक्षःस्थली रक्षतु सा जगन्ति जगत्प्रसूतेर्गुरुध्वजस्य ।
 श्रियोऽङ्गरागोषा विभाव्यते या सौभाग्यडेभ्रः कषपट्टिकेव ॥ १५ ॥
 वन्दारका यस्य भवन्ति भृङ्गा मन्दाकिनी यन्मकरन्दभिन्दुः ।
 तवारविन्दाक्ष पदारविन्दं वन्दे यतुर्वर्गयतुष्यदं तत् ॥ १६ ॥
 जयत्युपेन्द्रः स यकार दूरतो विभित्सया यः क्षाललब्धलक्ष्यया ।
 दृशैव कोपारुणया रिपोरुरः स्वयं भयाद्भिन्नमिवास्त्रपाटलम् ॥ १७ ॥
 पद्मापयोधरतटीपरिभलत्रकाशमीरमुद्रितमुरो मधुसूदनस्य ।
 व्यक्तानुरागमिव भेलदनङ्गभेदस्वेदाम्बुपूरमनुपूरयतु प्रियं वः ॥ १८ ॥
 श्रेयः सदा दृशितु सालसपक्षमापाते
 निद्रायितेऽपिदृशौ भृशमुन्नमथ्य ।
 संवाङ्मयमानयरणाम्बुजजातलषो
 लक्ष्मीमुपेक्षणापरः परमेश्वरो वः ॥ १९ ॥
 सकलभुवनबन्धोर्वैरमिन्दोः सरोजैः
 अनुचितमिति मत्वा यः स्वपादारविन्दम् ।
 घटयितुमिव मायी योजयत्याननेन्दौ
 वटदलपुटशायी मङ्गलं वः कृषीष्ट ॥ २० ॥
 वरवङ्गुय्युभुकात्रे पाणिषु व्यापृतेषु
 प्रथमजलधिपुत्रीसङ्गमेऽनङ्गधाम्नि ।
 त्रयितनिभिऽनीवीवन्निर्मोयनार्थं
 यतुरधिककराशः पातुवश्चक्रपाणिः ॥ २१ ॥
 विरमति मलाकल्पे नाभीपथैकनिकेतनः
 त्रिभुवनपुरःशिल्पी यस्य प्रतिक्षणात्मात्मभूः ।
 डिमधिकरणं कीदृक्कस्यव्यवस्थितिरित्यसौ

उदरमविशद्द्रष्टुं तस्मै जगन्निधये नमः ॥ २२ ॥

लक्ष्मीपाणिद्वयविरचितं मूलमूर्धश्रुतीनां
व्यक्तं वन्दे चरणकमलद्वन्द्वमाधस्य पुंसः ।
यत्रैकस्य व्यधित बलिना पाद्यतोयैर्वितीर्णैः
आद्रस्यैव प्रणतितरलः क्षालनं पद्मयोनिः ॥ २३ ॥

अनादृत्यमूपतिप्रक्षितलस्तमस्वीकृत
प्रणीतमणिपादुकं किमिति विस्मितान्तःपुरम् ।
अवाहनपरिच्छिद्यं पतगराजमारोहतः
करिप्रवरभृङ्गिते भगवतस्त्वरार्यै नमः ॥ २४ ॥

दृक्यातः कमलासनेऽस्तु भवतो ज्ञानं मनाज्मारुते
श्रीकण्ठोऽयमितः सुरानिति नतास्ताक्ष्येण विज्ञापितः ।
प्रेयस्याः क्व तदासनं क्व च रुतं कण्ठः क्व येत्युल्लसत्
लक्ष्यावासितमानसो विजयते सुमप्रबुद्धो हरिः ॥ २५ ॥

निर्मग्नैर्न मयाभ्रसि स्मरभरादालिः समालिङ्गिता
केनालीकमिदं तवाद्य कथितं राघे मुधा ताम्यसि ।
धृत्युस्वप्नपरम्परासु शयने श्रुत्वा वयः शार्ङ्गिणः
सव्याजं शिथिलीकृतः कमलया कण्ठग्रहः पातु वः ॥ २६ ॥

यं शैवाः समुपासते शिव इति ब्रह्मेति वेदान्तिनो
बौद्धा बुद्ध इति प्रमाणपटवः कर्तेति नैयायिकाः ।
अर्द्धन्नित्यथ जैनशासनरताः कर्मेति मीमांसकाः
सोऽयं वो विदधातु वाञ्छितकृत् त्रैलोक्यनाथो हरिः ॥ २७ ॥

येनोत्थाप्य समूलमन्दरगिरिशृङ्गीकृतो गोकुले
राडुर्धेन मडाबलः सुररिपुः कार्यादशेषीकृतः ।
कृत्वा त्रीणि पदानि येन वसुधा बद्धो बलिलर्विया
सोऽयं पातु युगे युगे युगपतिस्त्रैलोक्यनाथो हरिः ॥ २८ ॥

मुग्धे मुग्धे विषादमत्र बलभित्तम्पो गुरुस्त्यज्यतां
सद्भावं भज पुण्डरीकनयने मान्यानिमान्मानय ।
इत्थं शिक्षयतः स्वयंवरविधौ धन्वन्तरेर्वाक्छलात्
अन्यत्र प्रतिषेधमात्मनि विधिं शृण्वन्हरिः पातु वः ॥ २९ ॥

नाभीपद्मवसञ्चतुर्भुजमुष्णोद्गीतस्तवाकर्णन-
 प्रोन्मीललम्बनीयलोचनकलाभेलम्बुभेन्दुधुतिः ।
 सकोधं मधुकैटभौ सकरुणस्नेहं सुतामम्बुधेः
 सौत्रासप्राणं सरोजवसतिं पश्यन्हरिः पातु वः ॥ ३० ॥

निष्प्रत्यूहमुपास्महे भगवतः कौमोदकीलक्ष्मणः
 कोकप्रीतियकोरपारणपटुज्योतिष्मती लोचने ।
 यास्यामर्धविभोधमुग्धमधुरश्रीरर्धनिद्रायितो
 नाभीपल्लवपुण्डरीकमुकुलः कम्बोः सपत्नीकृता ॥ ३१ ॥

भक्तिप्रह्विलोकनप्राणयिनी नीलोत्पलस्पर्धिनी
 ध्यानालम्बनतां समाधिनिरतैर्नीति छितप्राप्तये ।
 लावण्यैकमहानिधी रसिकतां लक्ष्मीदृशोस्तन्वती
 युष्माकं कुरुतां भवार्तिशमनं नेत्रे तनुर्वा हरिः ॥ ३२ ॥

यत्वारः प्रथयन्तु विद्रुमलतारक्ताङ्गुलिश्रेणयः
 श्रेयः शोणसरोजकोरकरुचस्ते शार्ङ्गिणः पाणयः ।
 भालेष्वञ्जलुवो लिभन्ति युगपद्ये पुण्यवर्णवलीः
 कस्तूरीमकरिः पयोधरयुगे गण्डद्वये च श्रियः ॥ ३३ ॥

आकल्पं मुरजिन्बुभेन्दुमधुरोन्मीलम्बरुन्माधुरी
 धीरोदात्तमनोहरः सुभयतु त्वां पाञ्चजन्यध्वनिः ।
 लीलालङ्घितमेघनादविभवो यः कुम्भकर्णव्यथा-
 दायी दानवदन्तिनां दशमुषं दिव्यकमाकामति ॥ ३४ ॥

भ्राम्यन्मन्दरकन्दरोदरदरीव्यावर्तिभिर्वारिधेः
 कल्लोलैरलमाकुलं कलयतो लक्ष्या मुष्णाम्बोरुहम् ।
 औत्सुक्यात्तरलाः स्मराद्विकसिता भीत्या समाकुञ्चिताः
 कोधेन ज्वलिता मुदा मुकुलिताः शौरैर्दृशः पान्तु वः ॥ ३५ ॥

पर्यङ्कीकृतनागनायकङ्कणश्रेणीमणीनां गणै
 सङ्कान्तप्रतिभिम्बसंवलनया भिन्नद्रुपुर्विड्धियाम् ।
 पादाभोरुहधारिवारिधिसुतामक्षणां दिदृक्षुः शतैः
 कायव्यूहमिवायरन्नुपयिताङ्गतो हरिः पातु वः ॥ ३६ ॥

मथक्षमाधरधूर्णितार्णवपयः पूरान्तरालोल्लसत्
 लक्ष्मीकन्दलकोमलाङ्गदलनप्रादुर्भवत्सम्भ्रमाः ।

उर्षोऽत्कण्टकितत्वयो मधुरिपोर्देवासुरार्कषा-
व्यापारोपरमाय पान्तु जगतीमाभद्दवीप्सा गिरः ॥ ३७ ॥

यङ्क ब्रूहि विभो गदे जय उरे कम्बो समाज्ञापय
भो भो नन्दक ज्व पन्नगरिपो किं नाथ भिन्नो मया ।
को दैत्यः कतमो डिरेण्यकशिपुः सत्यं भवद्भ्यः शपे
केनास्त्रेण नभैरिति प्रवदतो विष्णोर्भुषं पातु वः ॥ ३८ ॥

प्रत्यग्रोन्मेषजिह्वा क्षणमनभिमुभी रत्नदीपप्रभाणां
आत्मव्यापारगुर्वी जनिजललवाजृम्भितैः साङ्गमङ्गैः ।
नागाङ्गं भोक्तुमिच्छोः शयनमुरुङ्गलायङ्कवालौपधानं
निद्राच्छेदाभिताम्रा यिरमवतु उरेर्दृष्टिराडेकरा वः ॥ ३९ ॥

श्रीराज्ज्वाक्षवक्षःस्थलनिलयरमाडस्तवास्तव्यलोलत्
लीलाञ्जलिःसरन्ती मधुरमधुञ्जरी नाभिपद्मे मुरारेः ।
अस्तोके लोकात्रा द्वियुगमुरवशिशोराननेष्वर्ष्यमाणां
शङ्खप्रान्तेन दिव्यं पय धति विबुधैः शङ्कमाना पुनातु ॥ ४० ॥

किञ्चिन्निर्मुच्यमाने गगन धव मुपे शाठ्यनिद्रापयोदैः
न्यङ्कुर्वाणो स्वभासा दृष्टिपतिशिरसां रत्नदीपांशुजलम् ।
पायास्तां वो मुरारेः शशितपनमये लोचने यद्विभासा
लक्ष्म्या उस्तस्थमर्धं विकसति कमलस्यार्धमभ्येति निद्राम् ॥ ४१ ॥

येकस्थं ज्वितेशे त्वयि सकलजगत्सारमालोकयामः
श्यामे यक्षुस्तवास्मिन्वपुषि निविशते नाल्पपुण्यस्य पुंसः ।
कस्यान्यत्रामृतेऽस्मिन्नतिरतिविपुला दृष्टिरेवामृतं ते
दैत्यैरित्युच्यमानो मुनिभिरपि हरिः स्त्रैण्डुपोऽवताद्गः ॥ ४२ ॥

यस्योद्यद्वाणभाडुद्रुमगडनवनच्छेदगोष्ठीकुठारं
यङ्क निष्कान्ततीप्रानलभलकण्ठाकीर्णधारं विचिन्त्य ।
जातग्रासावसायो दिवसङ्कतिलसन्मांसलांशुप्रवाडे
मुड्यत्यधापि राडुः स दडतु दुरितान्याशु दैत्यान्तको वः ॥ ४३ ॥

त्रिशङ्कोटिवसुरुद्रद्विवाकरादि-
देवादिदेवगणसन्ततसेव्यमानम् ।
अम्भोजसम्भवयतुर्भुगगीयमानं
वन्दे शयानमिड भोगिनि शार्ङ्गपाणिम् ॥ ४४ ॥

लक्ष्मीर्यस्य परिग्रहः कमललभू सूनुः गरुत्मान् रथः
पौत्रश्चन्द्रविभूषणः सुरगुरुः शेषश्च शय्याऽऽसनः ।
ब्रह्माण्डं वरमन्दिरे सुरगणैः यस्य प्रभोः सेवकाः
स त्रैलोक्यकुटुम्बपालनपरः कुर्यात्सदा मङ्गलम् ॥ ४५ ॥
एति कविसूक्तिभ्यः सङ्कलिता श्रीविष्णुस्तुतिः समाप्ता ।

Proofread by PSA Easwaran psaeaswaran at gmail.com

——
shrIviShNustutiH (kavisUktibhyaHsankalitA)
pdf was typeset on May 12, 2018
——

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

